

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-720-90(24)/17/18(KR)

Warszawa, 2 października 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/ 69 /2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz Dz. U. z 2018 r. poz. 149) oraz w zw. z art. 33a ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 10 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-1/46/2018 z dnia 20 lipca 2018 r., w zakresie określonym w pkt 2 sentencji decyzji, nakładającej na Panią Joannę Chaładzińską prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U. Joanna Chaładzińska w Tuszynie karę pieniężnej w wysokości 2.000 zł za wprowadzenie na rynek produktu nie spełniającego wymagań bezpieczeństwa, postanawiam utrzymać decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

W trakcie kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą
....., inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047, zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) m.in. sukienkę „EMA FASHION” (zwaną dalej Sukienką, Produktem), w zakresie normy PN-EN 14682:2015-02 określającej „wymagania dotyczące sznurów i sznurków ściągających w odzieży dziecięcej dla dzieci do 14 roku życia, łącznie z kostiumami do przebierania się i ubiorami narciarskimi”.

W wyniku przeprowadzonej oceny inspektorzy stwierdzili, że Sukienka nie spełnia wymagań pkt 3.1.4 normy PN-EN 14682:2015-02 z uwagi na występowanie kokardy przymocowanej na stałe, której obwód pętli wynosi 10cm, przy dopuszczalnym obwodzie nie większym niż 7,5 cm. Pismem z dnia 15 listopada 2018 r. Warmińsko – Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanemu dalej Prezesem UOKiK) protokół kontroli wraz z aktami kontroli w powyższej sprawie. Po przeprowadzeniu analizy akt kontroli Prezes UOKiK stwierdził, że Wyrób nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa. W związku z powyższym uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Pismem z 8 grudnia 2017 r., zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, „zwanego dalej K.p.a.”), Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę F.P.H.U. Joanna Chaładzińska z siedzibą w Tuszynie (zwaną dalej Stroną) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki „EMA FASHION” z kokardą, wprowadzonej na rynek przez Stronę.

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2018 r. Prezes UOKiK wyznaczył Stronie termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez Sukienkę oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania.

W toku postępowania ustalono, że Strona wprowadziła na rynek 241 sztuk Sukienki, a także uzyskano dowody na potwierdzenie okoliczności, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń.

Decyzją nr DNR-1/46/2018 z dnia 20 lipca 2018 r.:

1. na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 w zw. z art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK umorzył postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki „EMA FASHION” z kokardą w związku ze stwierdzeniem, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń,
2. na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nałożył na Panią Joannę Chaładzińską karę pieniężną w wysokości 2.000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa.

Wnioskiem z dnia 2 sierpnia 2018 r. nadanym 3 sierpnia w polskiej placówce operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2016 r. poz. 1113, 1250, 1823 i 1948) Strona zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (zwanym dalej „Wnioskiem”) zakończonej decyzją nr DNR-1/46/2018 z dnia 20 lipca 2018 r. (zwaną dalej „Zaskarżoną decyzją”) wnosząc o „*anulowanie kary pieniężnej gdyż jest ona wysoka i bardzo obciążająca budżet mojej rodziny*”.

W uzasadnieniu wniosku Pani Joanna Chaładzińska wskazała, że ze względu na stan zdrowia nie była w stanie udzielić wyczerpujących wyjaśnień w toku postępowania. Ponadto wskazała, że zwracała się wielokrotnie do kontrahentów z prośbą o złożenie oświadczeń odnośnie posiadania Sukienki oraz na temat ewentualnych skarg lub reklamacji. Działania te nie były jednak skuteczne. Ponadto Strona wyjaśnia, iż nie odebrała pisma Prezesa UOKiK z dnia 22 czerwca 2018 r., ponieważ przebywała w tym okresie z mężem i dziećmi u dalszej rodziny, powrót od której nastąpił po terminie w którym możliwy był odbiór awizowanego pisma. Strona wniosła jednocześnie o uwzględnienie, że „żadnemu dziecku nie stała się krzywda”

Do dnia wydania niniejszej decyzji Strona nie wzięła czynnego udziału w postępowaniu oraz nie zapoznała się z aktami sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w zakresie nieregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem Pani Joanny Chaładzińskiej poprzez nadanie Wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe w dniu 3 sierpnia 2018 r. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14 - dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona Decyzja została bowiem doręczona podmiotowi biorącemu udział w postępowaniu w dniu 30 lipca 2018 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną Decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w

odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie

odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Formułując swoje żądanie w piśmie z 2 sierpnia 2018 r. Strona wskazała, że wnosi o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/46/218, zwracając się o „anulowanie kary pieniężnej, gdyż jest ona wysoka i bardzo obciążająca budżet mojej rodziny”.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego „Pomimo iż przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie dopuszczają wprost wniesienia odwołania tylko od części decyzji pierwszoinstancyjnej, to automatycznie nie wyłącza to takiej możliwości w sytuacji, gdy z jednej decyzji da się wyodrębnić niejako poszczególne rozstrzygnięcia, które mogłyby stanowić w rzeczywistości niejako odrębne decyzje. Wtedy to prawem strony jest zaskarżyć taką decyzję tylko w wyodrębnionej części. W takiej sytuacji w pozostałej części (niezaskarżonej) decyzja taka staje się prawomocna z datą upływu terminu do wniesienia odwołania i jako taka funkcjonuje w obrocie prawnym. Zatem w przypadku, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzje pierwszoinstancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawę także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia.” (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Stanowisko powyższe podziela Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, zgodnie opinią którego „Jeżeli w okolicznościach danej sprawy, mając na uwadze treść rozstrzygnięcia np. złożonego z kilku odrębnych elementów, punktów z treści odwołania wynika, że strona odwołuje się wyłącznie od skonkretyzowanej części rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, którą uważa za niekorzystną, to brak jest podstaw, aby organ odwoławczy obejmował rozpoznaniem i rozstrzygnięciem całą sprawę administracyjną. W takiej bowiem sytuacji stwierdzić należy, że decyzja organu pierwszej instancji, w części od której strona nie wniosła odwołania, uzyskuje przymiot ostateczności z upływem terminu do odwołania. I staje się co do zasady wykonalna (art. 130 § 1 i 2 K.p.a.). Ponowne orzeczenie w tym zakresie przez organ odwoławczy, należy wówczas uznać za działanie z urzędu, które stanowi rażące naruszenie prawa,

w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 K.p.a.” (Wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r., sygn. II SA/Bd 1411/14).

We Wniosku Strona wniosła wyłącznie o „*anulowanie kary pieniężnej gdyż jest ona wysoka i bardzo obciążająca budżet mojej rodziny*”. Analiza treści wniosku wskazuje zatem, że strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt 2 decyzji nr DNR-1/46/2018 z dnia 20 lipca 2018 r., ponieważ nie znajdujemy we Wniosku wyrazu niezadowolenia Strony odnośnie pkt 1 rozstrzygnięcia. Jednocześnie zauważyć należy, że zarówno w niniejszym postępowaniu, jak również w postępowaniu je poprzedzającym Strona nie kwestionowała, że Produkt nie spełniał ogólnych wymagań bezpieczeństwa oraz złożyła wyjaśnienia i dokumenty, które pozwoliły na ustalenie, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń, w związku z czym Prezes UOKiK umorzył postępowanie administracyjne w tej części. Zatem rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 tej decyzji jest ostateczne. W związku z tym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego i rozpatrzył sprawę wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem.

Podstawą do nałożenia przez Prezesa UOKiK na Stronę kary pieniężnej było wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sukienki „EMA FASION” z kokardą. Pani Joanna Chaładzińska, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U. „EMA” Joanna Chaładzińska w Tuszynie, naruszyła obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy. W pierwszej kolejności rozważyć zatem należało, czy zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej, pomimo naruszenia ww. obowiązku.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy zauważyć, że Produkt jest przeznaczony dla kategorii konsumentów podlegających szczególnej ochronie, tj. dla dzieci, a liczba produktów wprowadzonych na rynek, tj. 241 egzemplarzy, nie była znikoma. Wobec faktu, że prawie wszystkie sukienki pozostają dalszym ciągiem u konsumentów (jedynym egzemplarzem pozostającym na rynku był bowiem egzemplarz stanowiący próbkę rozjemczą), są oni w dalszym ciągu narażeni na zagrożenie stwarzane przez ten produkt, zwłaszcza, że odzież dziecięca, z której dane dziecko wyrosło, jest często przekazywana innym dzieciom, np. z rodziny lub z otoczenia znajomych, co powoduje, że liczba konsumentów narażonych na zagrożenie stwarzane przez produkt może się powiększyć. W niniejszej sprawie prawdopodobieństwo to jest tym wyższe, że dzieci nie noszą tego typu odzieży

na co dzień, lecz okazjonalnie (np. święta, uroczystości), w związku z czym nie niszczy się ona tak szybko, a co za tym idzie, nadaje się do oddania, a nawet sprzedaży (np. przez internet), co również jest częstą praktyką w przypadku ubrań przeznaczonych dla dzieci. Zatem waga naruszenia prawa nie jest znikoma. Jednocześnie, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. W ocenie Prezesa UOKiK nie zachodzą zatem przesłanki określone w art. 189f § 1 K.p.a. zobowiązujące Prezesa UOKiK do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Rozpatrując ponownie sprawę, należy przypomnieć, że Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców, Prezes UOKiK ustala wysokość nakładanej kary pieniężnej zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania.

Biorąc pod uwagę powyższe, rozpatrując ponownie sprawę Prezes UOKiK wziął ponownie pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w tym argumentację Strony zawartą we Wniosku.

Nie podlega wątpliwości i nie uległo zmianie ustalenie, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa, a od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego

prowadzenia, co potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 29 listopada 2000 r., sygn. I SA/Gd 1185/98.

Zauważyć należy, że strona nie podjęła pełnej współpracy z organem nadzoru. Postanowieniem z 14 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania, jednocześnie zwracając się o przekazanie informacji dotyczących obrotu sukienką. W odpowiedzi, strona postępowania przekazała jedynie zdawkowe informacje dotyczące liczby produktów wprowadzonych na rynek, nie przekazując dowodów podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt (np. dowodów nadania pism ze stosowną informacją do dystrybutorów produktu), a nawet nie zadeklarowała zamiaru podjęcia takich działań. Szczegółowe informacje dotyczące obrotu sukienką Prezes UOKiK uzyskał dopiero na skutek zleconej przez niego kontroli, przeprowadzonej u strony postępowania przez inspektorów Insepekcji Handlowej. Ponadto, dopiero podczas przedmiotowej kontroli strona postępowania skontaktowała się z dystrybutorami sukienki – przy czym nie dokonała tego drogą mailową lub listowną, jak prosił Prezes UOKiK, ale w rozmowie telefonicznej, poprzez wiadomości SMS oraz komunikator internetowy, w związku z czym organ nadzoru, dla celów dowodowych, musiał sam wystąpić do dystrybutorów z prośbą o przekazanie pisemnych oświadczeń o nieposiadaniu sukienek na stanie. Strona postępowania nie wycofała z rynku ani nie podjęła działań naprawczych wobec wyprodukowanych przez siebie sukienek, poza jednym egzemplarzem, stanowiącym próbkę rozjemczą, zwolnioną z zabezpieczenia na wniosek Prezesa UOKiK.

Odnosząc się do wyjaśnień Strony zawartych we Wniosku, a dotyczących choroby Strony należy zwrócić uwagę na fakt, iż choroba Strony nie wpływa na ustalenie, iż Produkt nie spełniał wymagań bezpieczeństwa, a zagrożenie które stanowi produkt miało realny wymiar i nie było znikome. Pani Janna Chaładzińska odebrała zawiadomienie o wszczęciu postępowania oraz postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 14 grudnia 2017 r. i nie podjęła się niezwłocznie wykonania przedmiotowego postanowienia, nawet po powrocie ze zwolnienia. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą może podjąć działania mające na celu wykonanie postanowienia osobiście lub może działać przez swoich pracowników lub pełnomocników. Strona w piśmie stanowiącym odpowiedź na postanowienie Prezesa UOKiK z 14 grudnia 2017 r. przedstawiła co prawda informację, iż przebywa na zwolnieniu lekarskim, lecz jednocześnie nie poinformowała o tym, że stanowi to przeszkodę w wykonaniu postanowienia, zwłaszcza w ujęciu długoterminowym (nie przedstawiła również dowodu na potwierdzenie tego oświadczenia). Tym bardziej że postanowienie zostało doręczone 29 grudnia 2017 r., natomiast pismo Strony wpłynęło do Prezesa UOKiK 26 stycznia 2018 r. tj. miesiąc później,

co w przypadku zwykłej choroby pozwalało oczekiwać na wykonanie postanowienia w niedługim terminie. Pomimo tego, że Pani Joanna Chaładzińska została dokładnie poinformowana jakie dowody należy przedstawić na okoliczność stwierdzenia, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń oraz wyznaczenia konkretnego terminu dla tej czynności, do czasu przeprowadzenia kolejnej kontroli Strona pomimo podjęcia działalności (Strona uczestniczyła w kontroli 6 kwietnia 2018 r.) nie przedstawiła dowodów na podejmowanie działań w celu wykonania postanowienia. Powyższa okoliczność ma szczególne znaczenie, ponieważ Strona podniosła we wniosku iż wielokrotnie zwracała się do kontrahentów o przekazanie pisemnego oświadczenia dotyczącego Produktu, niemniej jednak w toku kontroli 6 kwietnia 2018 r. ustalono, że do przedsiębiorcy przesłano informację, że Produkt może stwarzać zagrożenie, nie zwrócono się jednak o przesłanie pisemnego oświadczenia o stanie magazynowym. Odpowiedź o tym, że ww. przedsiębiorca nie posiada już Produktu została otrzymana za pośrednictwem komunikatora i na tym zakończono sprawę. Natomiast w przypadku przedsiębiorcy Strona zaprzestała działań po otrzymaniu MMS z treści którego wynika, że przedsiębiorca ten nie posiada sukienek. Strona również w tym przypadku nie zwróciła się o przekazanie pisemnego oświadczenia, które mogłaby przedstawić organowi, w celu szybkiego wyjaśnienia sprawy, usunięcia przyczyn zagrożeń i zakończenia postępowania.

Biorąc zatem pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności, w ocenie prezesa UOKiK sam fakt, że Strona przez pewien okres czasu od grudnia 2018 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim, nie stanowi przesłanki pozwalającej na uznanie, że Strona współpracowała w pełni z Prezesem UOKiK w celu usunięcia przyczyny zagrożeń stwarzanych przez Produkt.

Ponadto za okoliczność szczególnie obciążającą Prezesa UOKiK uznał, iż wobec strony postępowania było już wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące tej samej grupy produktów (tj. odzieży dla dzieci). Strona powinna być świadoma ciężących na niej jako na podmiocie wprowadzającym produkty na rynek obowiązków oraz przestrzegać zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa (*vide* decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/94/2016 z 25 sierpnia 2016 r.). Jednocześnie, z uwagi na uprzednio toczące się postępowanie w zakresie ogólnego bezpieczeństwa odzieży, strona postępowania powinna wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzone przez nią na rynek sukienki są produktami przeznaczonymi dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na fakturach sprzedaży sukienek, z których wynikało, że produkty były oferowane w cenie 15 zł i 30 zł. W związku z powyższym, organ nadzoru przyjął, że średnia cena sprzedaży sukienki wyniosła 22,50 zł i w konsekwencji uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 240 sztuk produktów (mając na względzie, że jeden egzemplarz sukienki został naprawiony przez stronę postępowania) stanowiła 5 400 zł.

Jednocześnie wyjaśnić należy, że sam fakt, iż Strona nie podejmowała korespondencji kierowanej przez prezesa UOKiK, a z czym związane są wyjaśnienia Strony zawarte we wniosku, nie stanowi w ocenie organu przesłanki wpływającej na wymiar kary. Co prawda Strona nie dopełniła swoim zachowaniem obowiązku wynikającego z art. 41 § 1 K.p.a., niemniej jednak kierowane do Strony pisma odniosły skutek prawny zgodnie z art. 41 § 2 K.p.a.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona złożyła wyjaśnienia odnośnie swojej choroby w grudniu 2018 r., odnośnie współpracy z organem oraz dotyczące nieobecności Strony pod adresem wskazanym do doręczeń w CEIDG – w związku z nieodebraniem korespondencji od Prezesa UOKiK. Powyższe okoliczności w ocenie Prezesa UOKiK nie stanowią okoliczności mogących stanowić podstawę do zmiany wysokości kary, nałożonej Zaskarżoną decyzją.

Jako okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania nie otrzymała skarg konsumentów ani informacji o wypadkach z udziałem kwestionowanych czujników. Powyższą okoliczność należy oceniać jednak z zachowaniem stosownej ostrożności, albowiem konsumenci posiadający Produktu, który de facto nie jest bezpieczny, nie są świadomi tego że sukienka „EMA FASHION” z kokardą może stwarzać ryzyko podczas zabawy ruchowej np. na placu zabaw, co może przekładać się na brak skarg i reklamacji. Sam fakt braku skarg nie przesądza bowiem o tym, że produkt jest bezpieczny. *„Organ uwzględniając interes strony postępowania wskazał, że wymierzając karę 20.000 złotych uwzględnił brak skarg konsumentów na sprzedawany produkt, choć, w ocenie Sądu, w obliczu udokumentowanego, realnego zagrożenia ze strony kwestionowanej rozpaliki fakt ten powinien w najmniejszym stopniu wpływać na wysokość kary (Wyrok WSA w Warszawie z 13 stycznia 2010 r., sygn. VI SA/Wa 1855/09).*

Wymierzając karę w wysokości 2.000 zł, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem

zauważyć, że w niniejszej sprawie przeważają okoliczności obciążające Stronę. W związku z powyższym nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowiąca 2 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł jest w ocenie Prezesa UOKiK jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Po dokonaniu ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, Prezes UOKiK postanowił na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a. utrzymać w mocy Zaskarżoną Decyzję w zaskarżonej części. Strona postępowania wprowadziła na rynek Produkt, który nie jest bezpieczny. Przedstawione przez Stronę wyjaśnienia nie stanowią w ocenie Prezesa UOKiK podstawy do zmiany oceny przeprowadzonej w postępowaniu poprzedzającym wydanie Zaskarżonej decyzji. W związku z powyższym utrzymanie decyzji DNR-1/46/2018 z dnia 20 lipca 2018 r. nakładającej na Stronę karę pieniężną w wysokości 2.000 zł jest w pełni uzasadnione w świetle zgromadzonego materiału dowodowego

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz 1369 z późn. zm.).

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt. 2 i § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu wpis stały, który w niniejszej sprawie wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURNCJI i KONSUMENTÓW
W I C E P R E Z E S
Dorota Karczewska